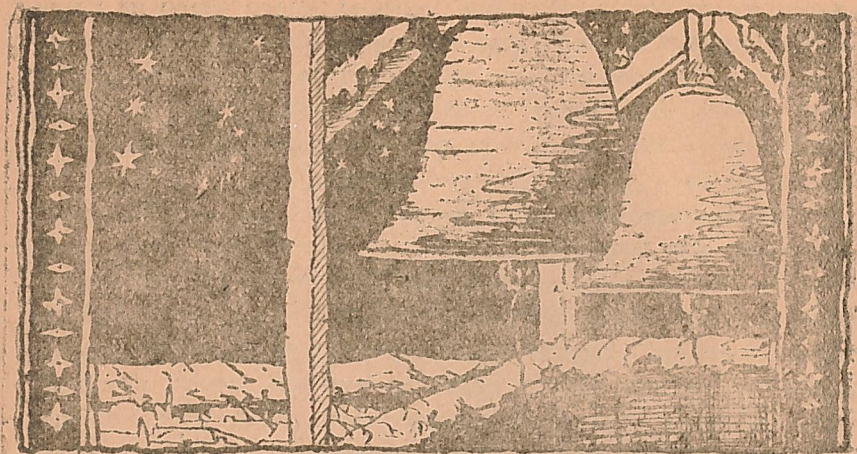

Какво си приказвали камбаните.

В един голем град имало стара, много стара църква. На камбанарията висели две камбани. Едната — големата — била излена от метала, който се получил, след като разтопили един голем топ. От топ, тя станала сега камбана. Втората била малка. Тя била излена от чист метал.

От години камбаните висели на камбанарията и вече били свикнали да гледат отвисоко покривите на големия град. Те помнели много стари събития. В техно време ставали много важни и неважни неща: и ужасни войни, и опустошителни пожари, и посрещане на царе и кланета по улиците... Имало и весели спомени, но те били малко.

Било срещу Коледа...

Едър, гъст снег тихо падал по покривите. Градът шумел повече от други път — но този ден той шумел некак си по-весело, по-милостиво: загърнати в топли дрехи мъже, жени и деца бързали да се приготвят за големия радостен празник.

— Познаваш ли този човек, който току-що минава край църквата? — се обадила големата камбана.